

vervolg van pag. 11

Indien we tegen het einde van deze eeuw een beduidende daling van de CO₂-uitstoot kunnen bewerkstelligen zal na enkele eeuwen, zoals voor de gemiddelde (hogere) temperatuur en CO₂-concentratie een evenwicht bereikt zijn. Dit evenwicht komt er pas na enkele millennia voor de zeeniveaustijging door het smelten van het ijs of de thermische uitzetting van het water. En het bereiken van een evenwicht betekent ook iets anders dan een terugkeer naar het huidige niveau of toestand. Zo is het wel duidelijk dat het beleid, van mondiaal tot lokaal, op twee paarden moet wedden. Een eerste is klimaatmitigatie (matiging, verzachting, vermindering), zoals het streven naar maatregelen die emissies van broeikasgassen verminderen of herbebossing stimuleren. Een tweede is klimaatadaptatie (ons aanpassen aan de effecten van een gewijzigd klimaat) waarbij de effecten van het veranderende klimaat en de mate waarin de samenleving in staat is om te reageren op die effecten de kwetsbaarheid voor dat veranderende klimaat van een land of streek uit maken. Zo zie je dat het klimaatverhaal het sociale verhaal doorkruist en rijke gebieden beter gewapend zijn tegen de nefaste gevolgen van de klimaatwijziging.

Raken de politici en technocraten er uit in Parijs en mogen we een consistent en sociaal klimaatplan verwachten voor de volgende 10 jaar? Ik weet het nu nog niet maar laat ons hopen dat

de mobilisatie voor de 'climate express' en de klimaatmars op 29 november een voldoende grote druk kan leggen op de onderhandelingen. De cijfers zeggen ons dat we geen tijd meer kunnen verliezen.

Voetnoten:

- (1) <https://nl.wikipedia.org/wiki/Broeikasgas>
- (2) De Morgen, DM focus p. 18 – 19 (5 november 2015)
- (3) De Morgen, 2009
- (4) idem
- (5) idem

Peter

Ingrijpen op hoog niveau

Belofte maakt schuld. Deze kans mochten we in Dadizele niet laten voorbijgaan, waar we in het herfstnummer al gewag maakten van huiszwaluwen die in kunstnestjes succesvol jongen grootbrachten. Met de directie van de basisschool 't Brugske hadden we afgesproken om van de stellingen voor de dakrenovatie gebruik te maken om er ook gierzwaluwbakken te plaatsen. Tot nu broedden ze in enkele kleine nissen onder de dakgoot, maar die moesten worden gedicht.

Op 8 oktober stonden voorzitter Peter en ik er, als stielmannen ingepakt en even de hoogte van de stellingen peilend waar we seffens met de houten nestbakken en werkgerief aan de slag moesten. Jolien en Clara, twee leerlingen van het zesde, stonden beneden in aanslag, gewapend met 2 camera's om een beeldverslag te maken voor de lokale schoolkrant. We voelden ons meteen veilig met beide waakzame meiden, van wie overigens deze foto's komen. Soepel en met zwier wrongen we ons en alle gerief de smalle ladders op.

De klus op ruim 10 m hoogte was dubbel: de oude kunstnestjes voor huiszwaluwen nakijken, verplaatsen of vervangen en 4 gierzwaluw-combibakken bevestigen, goed voor 12 gretige ouderparen. Die bevonden zich ongetwijfeld al op nog veel grotere hoogte ergens boven Centraal Afrika.

Het was al volop middagpauze toen we onze boormachines lieten zwijgen en een pak lichter én opgelucht de vaste grond weer konden opzoeken. De stelling kon nu helemaal afgebroken worden: op ladders zou dit een hachelijke onderneming geworden zijn. Met meer dan gewone nieuwsgierigheid wordt het uitkijken naar de terugkomst van zowel huiszwaluwen als wat later gierzwaluwen en of ze in hun nieuwe hoogbouw zullen intrek nemen. Je hoort er nog meer van, of zou je zelf eens gaan spieken bij de NO-gevel van de school in de Ledegemstraat? We zijn ook benieuwd naar jullie verslag!

Piet

